

Resolució 9/2020, de 2 de gener

Número d'expedient de la reclamació: 802/2019

Administració reclamada: Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

Informació reclamada: Plans, programes i actuacions futures per a joves amb discapacitat.

Sentit de la resolució: Inadmissió per falta d'objecte de la Reclamació.

Resum: La sol·licitud en relació amb la qual es reclama ja ha estat estimada i ha estat facilitada la informació corresponent quan es presenta la Reclamació, i si aquesta informació no era encara a mans de la persona reclamant era únicament per la seva manifesta falta de col·laboració a la recepció de les notificacions. En aquestes circumstàncies, és procedent la inadmissió de la Reclamació, per manca d'objecte.

Paraules clau: Generalitat. Organismes públics. Plans. Joves. Persones amb discapacitat. Reclamació contra estimació. Notificacions.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 9 de desembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 802/2019, presentada contra el Departament de Treball, Assumptes Socials i Famílies (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat als articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 29 d'octubre de 2019 la persona reclamant exposa al DTASF diverses dades i consideracions sobre necessitats dels joves amb discapacitat i carències de les actuacions públiques per atendre-les i sol·licita *¿qué planes, programas y acción política específica se pondrá en marcha en los próximos meses y la que actualmente se está desarrollando, encaminada a los jóvenes con discapacidad, para subsanar todas las deficiencias enumeradas en esta carta?*.
3. La Reclamació presentada el 9 de desembre de 2019 indica que la persona reclamant no hauria rebut resposta a la seva sol·licitud.
4. El 12 de desembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al DTASF i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la reclamació,

així com la còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. El 24 de desembre de 2019 la **GAIP** rep l'informe de l'administració, que acredita haver estimat la sol·licitud d'informació de què deriva la Reclamació i haver intentat la doble notificació, electrònica i postal, de la informació sol·licitada, tot això amb anterioritat a la presentació de la Reclamació. També acredita que la notificació no va poder culminar-se abans de la presentació de la Reclamació a causa del rebuig i falta de col·laboració de la persona reclamant. Així mateix, queda també acreditat que, en un segon procés de notificació postal, posterior a la presentació de la Reclamació, s'hauria facilitat la informació sol·licitada a la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i condicions regulats per la present llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret a accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa Llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les*

circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no poden es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten la seva aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han de ser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. *Inadmissió de la Reclamació*

La Reclamació no pot ser admesa per falta d'objecte perquè, tal com posen de manifest els antecedents, ha estat presentada després que l'Administració reclamada hagués estimat la sol·licitud d'informació de què deriva i facilitat la informació sol·licitada a la persona reclamant, que si no va accedir a ella va ser a causa de la seva més elemental falta de col·laboració amb la pràctica de les notificacions administratives que ha sol·licitat, doncs va rebutjar la notificació electrònica i no va recollir la documentació postal de què l'informava l'avís deixat al seu domicili pel servei postal a causa de la seva absència.

En definitiva, la sol·licitud en relació amb la qual es reclama ja ha estat estimada i ha estat facilitada la informació corresponent quan es presenta la Reclamació, i si aquesta informació no era encara a mans de la persona reclamant, era únicament per la seva manifesta manca de col·laboració a la recepció de les notificacions. En aquestes circumstàncies, és procedent la inadmissió de la Reclamació, per manca d'objecte.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 2 de gener de 2020, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 802/2019, per manca d'objecte i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, pot interposar-se recurs contenciós-administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos des de l'endemà de la notificació de la Resolució, conforme a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa.